

den Tid, hvor den særlig tiltrænges, i de haardeste Vintermaaneder. Saa længe det sker, at Børnene i Skolen sulte, have vi den Opfattelse, at man ikke faar det rette Udbytte af Skolens Gerning.

Det foreliggende Forslags Indhold blev i 1898 henvist til et Udvalg, der i 1899 afgav en Beretning, der indeholdt mange interessante Oplysninger. I Samlingen 1901—02 affødte vort Forslag, at Sagen blev tagen op af det daværende Ministerium, af den nuværende Konseilspræsident, der som Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet fremsatte Forslag til den Lov, som nu gælder, Loven af 23. Maj 1902. Denne Lov gør det som bekendt lovligt for Kommunerne at yde Tilskud til bestaaende Bospisningsforeninger, men saa vidt vi have kunnet skønne, har denne Lovs eneste reelle Virkning været, at Sagen, som vi den Gang havde inde i den Gænge, i hvilken den nu sættes til Forhandling fra vor Side, blev standset. Loven bevirkede nemlig ikke, at de sultne Børn fik Mad, de mange Skolebørn, der hel- eller halvsulte, ere ikke blevne hjulpede ved den Lov om Skolebespisning, der vedtoges i 1902. Jeg har foretaget nogle Undersøgelser om Bospisningen af Skolebørn, som den nu foregaar, og om de Virkninger, som Loven mulig kunde have haft. Jeg har skaffet mig Oplysninger fra 59 Købstæder her i Landet, der mangler altsaa kun nogle enkelte, og de ere ret uvæsentlige. I 20 af de 59 Byer er der Børnebespisning, og i en By agter man at indføre den i Aar. I 10 Byer gives der kontant kommunalt Tilskud, og i 2 Byer gives der Lokale, Varme eller andre Hjælpe midler til Bospisningen. Af de Byer, der have Skolebespisning, er der kun 8, som opgive, at Tilskuddet er forøget, siden Loven af 1902 blev vedtagen, men det oplyses samtidig fra omtrent alle disse Steder af Byraadsmedlemmer eller andre fuldt paalidelige Mænd paa Stedet, at Loven af 1902 ikke har haft nogen Betydning, ikke har haft den Virkning, at Kommunens Tilskud er blevet forøget.

Se vi paa de Byers Navne, hvor Kommunens Tilskud er forøget, ville vi snart erkende, at det ikke er denne Lov, der har virket i den Retning, men en anden Udvikling, som har foranlediget, at Kommunens Tilskud er blevet større, end det tidligere var. I Byer som Esbjerg, Aarhus, Nykøbing paa Falster, Rønne, Silkeborg og Viborg er der en stærk socialdemokratisk Bevægelse, som har bragt vore Mænd ind i Byraadet, siden Loven af 1902

blev vedtagen, om der ikke allerede tidligere havde været det, og her vilde den Indflydelse, som disse Mænd have haft paa Byraadens Virksomhed, ganske naturligt afføde, at Udviklingen i Retning af Skolebørns Bospisning vilde komme frem, selv om vi ikke havde haft den Lov, som gav Kommunerne Tilladelse til at støtte Bevægelsen. Det er ogsaa det sædvanlige, og det fremgaar af de Oplysninger, jeg har fra flere Sider, at det er Socialdemokraterne, der have stillet Forslag om at yde kommunale Tilskud, og disse Forslag vilde ganske selvfølgelig være fremkomne uanset den nugældende Lov. Endvidere er det oplyst fra en By, at den gerne vilde indføre fuld kommunal Bospisning, altsaa gøre Bospisningen til en Skolesag, men at dette er blevet forbudt af Ministeriet, antagelig under Henvisning til den gældende Lov.

Blandt de 59 Købstæder, som jeg her har anført, er København ikke medregnet. København har imidlertid, som bekendt, en Skolebespisning, og ogsaa her er Tilskuddet forhøjet, siden Loven af 1902 udkom. Men i København har Udviklingen været den samme som i andre større Byer, og det er ganske sikkert, at for Københavns Vedkommende vilde Bospisningen være kommen til at foregaa i samme Omfang, enten vi havde faaet Loven af 1902 eller ikke.

Resultatet er altsaa, at til Trods for, at der i 1902 vedtoges en Lov, som tilsyneladende drejer sig om Skolebespisning, er der af 59 Byer udenfor København endnu 38, hvor der ikke findes Bospisning, og sandsynligvis findes Bospisning heller ikke i de Byer, der mangle i Tallet, da det er Smaabyer, ligestillede med en Række mindre Byer, fra hvilke jeg har Oplysninger, og hvor der ikke findes Bospisning. Vi kunne derfor regne med, at omtrent 50 Købstæder endnu ikke have kunnet skaffe Mad til de sultne Børn. Og hvis vi kaste Blikket fra Købstæderne ud til Landkommunerne, viser det sig, at der har Loven aldeles ingen Virkning haft. Jeg har Oplysning fra saadan noget som 800 Landkommuner, og i disse findes der ikke Skolebespisning. Antagelig finder der saa godt som ikke Bospisning Sted i Landkommuner. Ifølge de Oplysninger, jeg har, er der kun een Landkommune — og det er en, der ligger lige ved København og har købstadlignende Bebyggelse —, hvor man har Skolebespisning. Desuden findes der foruden Købstæderne en Handelsplads Frederiksberg, som har Bospis-